

Metsänhoitoa sääksenpesän ympäristössä Evolla

Vuonna 1982 Evon opetusmetsään rakennettiin Pekka Poutun ja Juhani Koivun toimesta sääkselle pesäalusta ikivanhaan siemenpuumäntyyn. Opetusmetsän vastaava Ossi Ojala myönsi rakentamiseen toimenpideluvan. Leimikon järein puu oli vuoden 1955 hakkuussa jätetty vanhan perinteen mukaan muistoksi menneestä metsästä.

Vuosien varrella pesä on ollut asuttuna useampaan kertaan, mutta viime vuosina jäänyt asumattomaksi. Kokemustemme mukaan syynä voi olla se, että ympäröivä männikkö on kasvanut vanhan jättiläisen rinnalle ja peittoaa näkyvyyden ympäristöön. Vastaavissa tapauksissa sääkset ovat lähteneet etsimään uutta pesäpuuta.

Sääksisäätiön asiantuntijat ovat päivittäneet ohjeet sääksen pesäympäristön metsänhoidosta. Syksyllä 2017 Evon oppilaiden harjoitustyönä suunniteltiin harvennusleimikkositen, että tämä ohjeistus toteutui. Työtä ohjasivat Esa Lientola ja Pekka Vuori. Männikön harvennus toteutettiin tammikuussa 2018 yläharventaen noin 20 - 30 metrin vyöhyke ja tekemällä pesäpuun välittömään läheisyyteen pienaukko.

Pesä tulee erottumaan näkyvästi muusta lähipuustosta vuosikausia eteenpäin ja jää nähtäväksi missä vaiheessa pesälle saadaan uudet asukkaat.

Sääksen pesäpuu ohjeidenmukaisen harvennuksen jäljiltä
maaliskuussa 2018.

Kun sääkset ensi kerran asettuivat pesimään,
puuhun kiinnitettiin virallinen rauhoitustaulu. Vuosi-
kymmenten aikana taulu on jouduttu uusimaan useampaan
kertaan

